

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Forslag til Veksellov, der skal træde i Stedet for den nugældende Veksellov for Danmark af 7. Maj 1880, jfr. Lov Nr. 124 af 7. Maj 1915, fremsættes for at gøre det muligt at ratificere de ved Folkeforbundets Foranstaltning tilvejebragte internationale Konventioner om Indførelse af ensartet Veksellovgivning, som den 7. Juni 1930 blev afsluttet i Genève af Delegerede fra 32 Stater og undertegnet af 26 af disse Stater, hvoriblandt Danmark, Finland, Norge og Sverige.

Lovforslaget er, som det vil fremgaa af den som Bilag II optrykte Indstilling fra de danske Delegerede ved Vekselsretskonferencen, udarbejdet paa Grundlag af den i Genève vedtagne ensartede Veksellov og i Samarbejde med de Delegerede fra Finland, Norge og Sverige, saaledes at Forslaget ikke blot indeholder de internationalt vedtagne Regler, men tillige fremtræder som et fælles nordisk Forslag, idet de nordiske Delegerede dels i Fællesskab har udarbejdet Oversættelsen af de vedtagne Regler, dels er blevet enige om de Ændringer i og Tilføjelser til disse Regler, som de til Konventionen om Indførelse af ensartet Veksellovgivning knyttede Reservationer, se Bilag II, Sp. 4467 og ff., giver de kontraherende Stater Adgang til at træffe. Herved kan den Retsenhed paa Veksellovgivningens Omraade, der hidtil har bestaaet imellem de tre skandinaviske Lande, fortsættes og endvidere udvides til at omfatte Finland.

Idet iøvrigt henvises til de Delegeredes Indstilling med den deri indeholdte Redegørelse for Forslaget og dets enkelte Bestemmelser ogsaa set i Forhold til den gældende Veksellov, samt til den som Bilag I trykte Skrivelse fra de Delegerede, skal her bemærkes, at Forslaget maa ses som et Udtryk for de Ønsker, der ogsaa fra det danske Erhvervslivs Side er fremsat, om at faa tilvejebragt ensartede internationale Regler paa et for Handelssamkvemet imellem de forskellige Lande saa vigtigt Omraade som Veksellovgivningen.

Forslaget bygger paa de samme Principper for Veksellovgivning, som ligger til Grund for Vekselloven af 1880, og de Forandringer i gældende Ret, som Forslaget medfører, er derfor af forholdsvis ringe Betydning og maa for de fleste Punkters

Vedkommende betragtes som en blot Simplificering og Modernisering af Veksellovens Regler. I Betragtning heraf samt under Hensyn til, at der ved Forslaget kan opnaaes international Ensartethed, i saa vid Udstrækning som det nu synes muligt, maa man anse det for fuldt forsvarligt at lade den gældende Veksellov afløse af nærværende Forslag. Det er i denne Forbindelse ogsaa af Betydning at erindre, at Forslaget i den foreliggende Skikkelse kan ventes vedtaget i de andre nordiske Lande, og at det for Sveriges Vedkommende er godkendt af Lagrådet, efter at en enkelt af dette foreslaaet Ændring er blevet optaget i Forslaget.

Forslaget har været tilsendt følgende Erhvervsorganisationer til Erklæring: Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industriraadet, Søfartsraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, Andelsudvalget, Landbrugsraadet og De danske Sparekassers Fællesrepræsentation. Endvidere har Forslaget været forelagt for Nationalbanken, de københavnske Hovedbanker, Provinsbank-Foreningen, De københavnske Bankers Forening af 1920 og Bestyrelsen for Københavns Fondsbørs. De fremkomne Besvarelser — ikke alle de interesserede har ønsket at udtale sig — viser Tilslutning til Forslaget, dog er der fra Bankernes Side gjort opmærksom paa, at den i Reservationernes Art. 4 indeholdte Beføjelse til at bestemme, at Aval kan meddeles ved særskilt Dokument uden at paategnes Vekslens, og saaledes at der haves Vekselret imod Avalisten, burde være benyttet. Idet man henviser til den af de Delegerede i Bemærkningerne til Forslagets § 31 givne Redegørelse for Begrebet Aval ved særskilt Dokument, skal man tilføje, at det under Hensyn til Vekslens Karakter af Omsætningsdokument næppe kan anses for heldigt at knytte Vekselret til Forpligtelser, der ikke fremgaa af selve Vekslens, men kun af et udenfor denne værende Dokument, og at der ikke hidtil har været Adgang til at anvende en saadan Fremgangsmaade, uden at dette ses at have forvoldt Forretningens liv et nogen Vanskelighed. Hertil kommer, at de øvrige nordiske Lande ikke ønsker